

Acceleratul

George Topârceanu

Peste fagi cu vârfuri sure
A căzut amurgul rece.
Înserarea mută trece
Furișată prin pădure.

Spre apus abia s-arată
Printre crengi, întunecată,
O văpaie de rubin...
Din frunzișurile grele
De-nnoptare, tot mai vin
Glasuri mici de păsărele...
Reci și palide-n senin
Se ivesc deasupra stele.

Și deodată, dintre dealuri
Se desprinde larg un zvon
Depărtat și monoton,
Ca un murmur lung de ape
Revărsate peste maluri...
Crește-n luncă, mai aproape,
Umple văile vecine
De răsunet mare...
Vine!...

Fulger negru... trăsnet lung
Dus pe aripi de furtună,
Zguduind pământul tună,
Zările de-abia-i ajung...
Parcă zboară,
Parcă-noată.
Scuipă foc, înghită drum,
Și-ntr-un valvărtej de fum
Taie-n lung pădurea toată...

A trecut...
Dinspre câmpie,
Vuie greu de fierărie
Se destramă în tăcere...
Scade-n depărtare...
Piere...

Iar în urmă-i, din tufișuri,
De prin tainice-ascunzișuri,

POEZII ONLINE

Se ivesc pe jumătate
Păsărele ciufulite,
Alarmate
Şi-ngrozite:

Cine-i?... Ce-i?... Ce-a fost pe-aici?...
Ciripesc cu glasuri mici
Cintele și pitulici.
Doar un pui de pițigoi,
Într-un vârf de fag pitic,
Stă cu penele vulvoi
Şi făcând pe supăratul:
- Ce să fie? Nu-i nimic.
A trecut Acceleratul...